

वाक्यमप्रतिकूलं हि मृडपूर्वं हितं शुभं ।
 उपचारेण संयुक्तं वक्तव्यो वसुधाधिपः ॥ १० ॥
 सोपसर्गं तु यद्वाक्यमायतीहितमुच्यते ।
 नाभिनन्दति तद्राजा मानार्हो मानवर्जितं ॥ ११ ॥
 पञ्चद्वपाणि राजानो धारयत्यमितौजसः ।
 अग्रेरिन्द्रस्य सोमस्य यमस्य धनदस्य च ॥ १२ ॥
 प्रसादं चानुकुर्वन्ति तेषां क्रोधं च पार्थिवाः ।
 तस्मात् सर्वास्ववस्थासु मान्याः पूज्याश्च पार्थिवाः ॥ १३ ॥
 त्वं तु धर्ममविज्ञाय केवलं मोहमाश्रितः ।
 अभ्यागतं मां दौरात्म्यात् परुषं बद्ध भाषसे ॥ १४ ॥
 गुणदोषौ न पृच्छामि ज्ञेयं वापदमात्मनः ।
 अस्मिंस्तु तात कृत्ये मे साहाय्यं कर्तुमर्हसि ॥ १५ ॥
 सौवर्णस्त्वं मृगो भूत्वा चित्रो रजतविन्दुभिः ।
 प्रलोभ्य चैव वैदेहीं यथेष्टं कर्तुमर्हसि ॥ १६ ॥
 त्वां हि मायामृगं दृष्ट्वा काञ्चनं ज्ञातविस्मया ।
 आनयैनमिति क्षिप्रं रामं वक्ष्यति मैथिली ॥ १७ ॥
 अपक्रान्ते च काकुत्स्थे लक्ष्मणे च यथासुखं ।
 आनयिष्यामि वैदेहीं सुपर्णः पन्नगीमिव ॥ १८ ॥
 एवं कृतमिदं कार्यमनपायं भविष्यति ।
 गच्छ सौम्य शिवं मार्गं कार्यस्यास्यार्थसिद्धये ॥ १९ ॥